

Setmanari

de

Banyolas

Periòdich d'acció católica

Redacció y Administració:
Plaça de la Constitució, Número 9

Banyolas, 10 de

Abril de 1910

Anuncis y comunicats á preus compencionals

No's tornan els originals

La acció social

Viva y fresca, ab aquella frescor y ab la mateixa bellugadissa vivesa de quan va enmotllarshi, porto ben gravada encara á la memòria la primera llissó fonamental de sociología què tinc apresa. Aixó va esser á la escola del meu poble, ab aquell *Senyor Mestre vell*, ¡poobre Senyor! qui pujava la escala, dreta com un ciri, bufant á cada escaló, entrave á la sala bufant, y bufant, deye les oracions, y ho feye tot, tot menys enfadarse... porque aquesta assignatura encara no la havíe apresat! Si la seua ciència hagués pogut fer el miracle de punjar fins al nivell de la seu bondat, del seu zel y del afecte, blanch com la neu del Canigó, que 'ns duye, avuy el seu nom lluhiré á n' el catàlec minúscul dels homes sabis que foren... Valgui aquest recort en descàrrech de la meva conciència per les malitietes ab que varem premiarne el bé que 'ns feye y enca: a aquell altre bé inmens que no'ns savié fer, prò qu'ab tota la seva ànima candorosa 'm desitjave!!

Donchs bé: un dia que tocava doctrina assenyalantme ab el puntero, va preguntarme:

—¿Com 's alcansa la Gloria del Cel?
Y jo amatenet, ab la precipitació barroera, propia del nostre atolondrament de maynada, vaig respondre tot seguit, tal com 'havie sentit dirlo als meus companys.

—Ab lo baptismé, savent y practicant la doctrina cristiana.

Al sentirme aquesta resposta 'l bon Senyor, mirantme ab aquells ulls sense brill, com llumets que s'apaguen d' una llanterna, que ni arrivaven á il·luminar la seua cara bondadosa, mitj rient y bufant á l' hora, com una manxa foradada, va replicarme:

—No, burrango, no; axó s'ha de dir aixís: Ab lo baptismé, savent y practicant la doctrina cristiana.

Vaig quedarme ab la boca badada y ab una repugnància immensa á prononciar aquell diastre de paraula, practicant: ves; quina diiferència hi havie, entre dir *predicant* o *practicant*? Francament: jo no n' hi vaig pas sapiguer veure cap més sino que dir *predicant* me venie illis y planer á la boca, com el trós de carretilla nova què coneixie d' haver anat á Ciutat, mentres que aquella altre paraulassa *practicant* me costava, per dirla, una encanyonada tant

forta com per fer passar un bossí de pá de besses caneres.

Aquella mateixa repugnància vaig trovar-la més tard anant eb el *Mestre nou*. Notis: avants deyem el *Senyor Mestre vell* y després, el *Mestre nou*; al arriar á gran y girarme enrera me som quedat admirat de la nostra penetració y sabiduría.

El *Senyor Mestre vell* ens havíe ensenyat á prononciar les lletres c. y z. sé y seta, y el *Mestre nou* ens feye dir cé y zeta.

La primera vegada que vaig haver de parlar *papizot* y fer aquell diantri de bufada que 's necessite pera prononciar, castellanament, aquelles lletres, les haurie esborrades de les Biceroles pera no haverles de dir mai mes.

Res: are el pes mort de la distracció, de la peresa, de la indisciplina, barrant el pas á la dinàmica positiva y feixuga de la atenció del treball del metall: eren els cruiiments de la pasta al enmotllar-se.

Després, quan som comensat á veure 'l mon, som pogut observar que, aquella llissó de doctrina, son molts y molts els que la diuhen, al peu de la lletra, tal com jo vaig apendrela.

Si 'n fa de falta el *Senyor Mestre vell*!

S' ha passat un cicle gros de la història ab una discusió tan brillant com desgraciadament estéril, entre la tesis y la hipòtesis—de la cual encara 'n queden reminiscencies—haventse agotat per una y otra banda totes les apoteosis de la pirotecnia verbalista, arrivant, devegades, els xisclets de la estridència fins á les notes més agudes.

La forsa de la dialectica arrivarà á tal magnitud que va avensarse d' un sigle á les ciències físich-matemàtiques, car molt avants de que fos resolt el problema de la aviació, nosaltres havíem ja deixat les rugositats de la terra y volavem, espanyantos, y rebejantnos, per les superiors regions de l' ideal.

Y mentres tant els nostres enemichs, més prosàichs, més positivistes que nosaltres, anaven poch á poch apoderantse de les posicions estratègiques que deixavén abandonades, acomodantsi, fortificantse; se filtraven per entre mitj del poble donantli algun rosegó enverinat de pá sobre dels seus festins y orgies bo y cuidant d' assenyarli la positiva diferència que hi havíe entre 'ls seus fets y les nostres paraules, y les desercions de les nostres files arriaren á ferse 'n bloch.

Prou desde 'l Vaticá, el *Mestre* que ensenyé á la escola de Cristo, eus recordave, com el

meu *Mestre vell*, que la Gloria del Cel s'alcança ab lo baptismé, savent y practicant la doctrina cristiana: que la base y fonament d'aquesta es la Caritat; que la Caritat, forsa aglutinant, vincle soncial per excelsàcia, està renyida ab la disputa, forsa disolvent; mes nosaltres empenyats ab guanyar la Gloria del Cel predicant la doctrina cristiana, predicavem á tort y dret desde'l periòdich, desde la tribuna de les societats catòliques, á les taules y penyes de café; per tot arreu ahont hi hagués algú que volgués escoltarnos. ¡Ere tan planer el predicar!

Han sigut precisos els tochs—més estridents encare que les nostres disputes—dels clarins del jacobinisme francés declarant oberta y descaradament la guerra á la Iglesia y 'ls successos horripilants del salvatisme radical durant la setmana tràgica de Juliol passat, pera que concedíssim un moment d' atenció á la veu Magistral del Vaticá y á la situació deplorable que la nostra fossuideria 'ns havíe creat.

Ara, gracies á Deu, ja comensém á entendrel al Sant Pare quant ens diu: trevalleu per la Gloria de Deu; qui tingui per missió ensenyar que prediqui, prò que, acavada la prédica, á semblansa del *Mestre Diví*, demostri ab la bondat de les seues obres, la excel·lència de la seua doctrina; que pera guanyar la Gloria del Cel, se recordí el Metje qu' ha d' aplicarse al estudi de les malalties y dedicarse ab zel d' apóstol á la curació dels malalts; el propietari qu' ha d' esmerts els seus coneixements y 'ls cabals necessaris á millorar les terres y llurs conreus, servint d' exemple als seus germans; que 'l pare de família, cuye de d' educar, so es de formar el cor, el seny y el caràcter dels seus fills: ab una paraula, que tothom dins del cercle més petit ó més gran que té senyalat en la obra social y religiosa practiqui 'ls seus devers y 'ls prediqui no ab la paraula ó desde 'l periòdich sino ab l'exemple de les seues obres.

Prò aixó de practicar cada hú dintre de lo del seu, sense podersen escusar ab la necessitat d' haver d' arreglar lo dels altres, coste unes encanyonades més fortes encara que pronunciar la paraula aquella, y cause major repugnància que 'l dir castellanament la c. y la z. quan un està acostumat á dirles en català.

Y aixó precisament es la pasta de l' acció social.

JOAN DE PORCIOLES.

De la Cooperativa

Una de les obres socials que més directament beneficien á les classes treballadores es, sens dubte, la Cooperativa de consum. Es aquesta, entre les múltiples variants de la sociabilitat humana, una de les que més en estima deurian tenir els obrers, no ja sólsament per la seva excelència pràctica que ben alt pregonà, la assombrosa facilitat ab que s' ha overt pas en el mon del treball, sino per la condició singularíssima del seu origen. La Cooperativa de consum no va pas idearla cap home eminent, cap sabi; foren humils obrers, uns senzills teixidors de Rochdale,—prop de Manchester—els que la concebiren y la portaren á la pràctica.

Fa xexanta sis anys que va fundarse la primera d' aquestes admirables associacions y avuy, segons les estadístiques, passen de dotze mil les que funcionan, en tot el mon civilitzat.

A Espanya, no s' han pas propagat com en altres nacions; no obstant en els temps actuals que ho son de febrosa activitat en tots els camps y de lluita en tots els ordres de la vida, aumenta cada dia el contingut, ja respectable, d' obres d' aquesta naturalesa.

L' element obrer de nostra vila, que com el d' altres llocs, sent també el pes de les moltes necessitats que son fruit de les exigències de la vida moderna, ha pensat també en buscar algún medi d' alleugerir les cargues que l' afeixuguen y fixantse en les ventatges qu'els seus companys de treball, reportan en altres localitats de Cooperatives de consum, admirablement organizades, han resolt fundarne una, quina implantació, segons de públic es diu, no 's fará esperar gaire.

En el primer nombre d' aquest setmanari vaig promètrer ocuparme d' aquesta iniciativa lloable dels nostres obrers, així que les meves ocupacions m' ho permetéssin. Lo que penso dir d' ella, no s' encamina més que á fer véurer als organitzadors de la obra, per avuy, en projecte, algunes coses que no sé si han merescut la seva atenció y que á mi 'm semblan importantíssimes, si no volen exposar-se á un sensible fracàs.

Deixant de banda, la lleugeresa comesa per els redactors dels Estatuts, de la que 'm queixaba l' altre dia, y suposantla corregida, crech qu'antes de passar avant, deurian els ini-

LA NENA

Mercé Mascaró y Roura

va pujar al Celahir dissapte

Sos afilits pares Dr. Joseph M.ª Mascaró y D.ª María Gloria Roura, avi patern D. Joan Mascaró y Cos, germà Joan, oncles presents y ausents y cosins, participan á sos amichs y conegeuts tan sensible perdua, y 'ls pregan l'^a assistència al enterru que serà á dos cuarts de dotze del matí d' avuy.

ciadors del projecte, meditar seriament sobre la seva conveniència, oportunitat y possibilitat pràctiques.

Serà una llàstima que per falta de la deguda atenció, en aquest assumptu que té molta més importància de la que molts li donan, s' porti als nostres obrers á un desengany, qu'un altre dia serà un obstacle per cualsevol altre obra que 's pretingui portar á cap entre els mateixos.

Potser les meves senzilles apreciacions resultin equivocades; pro may podrá dir ningú que siguin inspirades per altre móbil que el de procurar el major bé de 'ls interessats en la obra que 's projecta.

Ab aquesta única intenció, penso exposar un altre dia, que la Cooperativa de consum, directa, es actualment á Banyoles, molt útil y convenient, si 's vol; potser fins forsa oportuna; pro impossible. Després veurém si hi ha medi d' obtenir totes les ventajes que de la mateixa podrían esperarse, valentse d' altres medis.

JOSEP CONGOST.

ESPIGOLANT

Segons han publicat el periòdichs, el Compte de Romanones se proposa que tota l' ensenyansa primària dependeixi del Estat, per la importància política que té l'ensenyansa, qu'es dona als noys. Si 's vol fer passar endavant tal atentat contra l'ensenyansa es necessari agitar vivament l'opinió per impedirlo, costi lo que costi.

Tot això tendeix á imposarnos la falsa teoria del Estat docent que permeti á aquest el monopoli de la ensenyansa, ó siga, tendeix á un acte més de absorció centralista.

Y á n' aquests actes d' usurpació d' atribucions, d' absolutisme ó de rapacitat del Estat, que tracta d' apoderar-se de tots els organismes socials, per ofegarlos ab la seva opresió, s'hi encaminen els governants lliberals, sens qu'el títol de tals els destorbi, ni fassí cosa. Per lo mateix se diuhen lliberals; per disfressar ses tendències absorbents y absolutistes.

Esté bé que l' Estat vetlli perque l' ensenyansa no 's desencamini, encarregant la seva inspecció á entitats tècniques, y en lo que afecta á la Religió y moral, á la mateixa Iglesia; però no pot l' Estat constituirse en director de l' ensenyansa, atribuïntse l' acció docent y reglamentant els estudis com si 's tractés del reglament de la cobrança de consums ó una cosa per l' estil. L' Estat no té personalitat per alsarse ab la clau de la ciència y posar en les mans barroeres de qualsevol ministre d' instrucció pública, de un Romanones, per exemple, la direcció dels estudis y l' seu monopoli, convertint els professors en uns funcionaris del Estat.

Esté bé que l' Estat protegeixi l'ensenyansa; pero de cap manera que ell pretingui en-

senyar. ¡Bé massa qu' ensenya l' orella ab totes aquestes questions d' ensenyansa!

**

Continúan els metins contra les escoles layques celebrantse ab gran entusiasme, revesint una importància extraordinaria, per la multitut y significació dels que hi asisteixen. Es aquest un gran moviment de la opinió pública devant del qual hi van les personnes més eminentes en saver y en patriotism.

Si la democracia del Gobern no fos una farsa, escoltaría aquets clamors de la opinió pública, que s'alsan potents de totes parts d'Espanya, per impedí que se protituheixi y degradí la Nació ab ensenyances criminals.

Però, encar que l' Gobern no vulgi escoltar la veu de la rabió y de la justicia, no desmayem en les nostres campanyes. Si tenim constància en el camí emprès, ja vindrà un dia que la veritat s' obrirà pas y caurá l' edifici ruinós de la mentida que serveix d' alberch a la política actual.

ESPIGOLAVRE.

Festa tradicionalista (1)

La festa dels martirs de la tradició, que 's tradicionalistes celebren anyalment, ha revestit enguany una importància extraordinaria, per haber pres part en la mateixa l' eloquènt orador tradicionalista Dr. Dalmau Iglesias.

Se celebrà la festa l' dilluns passat, ab missa de comunió y sermó que estigué á càrrec del Rnt. Marqués de Casa-missió al matí, y ab una vetllada-mitín á la tarda. Tingué lloc aquesta en el teatre principal, que estigué molt concorregut, abundantí 's propietaris dels pobles comarcans. Comensà l' acte ab la representació del drama en dos actes *El Fussell del Veterà*, interpretat pels aficionats Boix, Parés, Masoliver, Figueras y altres, que estigueren acertats en el desempenyo de llurs papers.

Terminada la representació, l' Sr. Parés llegí una inspirada poesia original de Na Francisca Torrent de Figa, que fou molt aplaudida. Se suprimiren els demés números de la vetllada, perque l' Sr. Iglesias tingués temps de desenrotillar la important conferencia que anava á donar y que tothom esperava ab ansietat, dada la gran fama d' orador que té alcansada l' Sr. Iglesias. Feu la presentació del orador el Sr. Figa.

Comensà l' Sr. Iglesias diguent que la festa aquella era religiosa, patriòtica, monàrquica, esta de amor y festa de protesta, quals conceptes desenrotillà ab gran eloquència. Atacà

després, ab gran vivesa de conceptes, als principis lliberals diguent que l' lliberalisme es un sistema artificial que viu de la mentida y la hipocrisia y que ha sembrat la ruina y la destrucció á tots els organismes socials. Demostrà que l' lliberalisme es reaccionari, retrògrade y enemic del verdader progrés. Analisa 'ls conceptes de llibertat, igualtat y fraternitat demostrant que han sigut falsificats pel lliberalisme.

Censurá durament els fets vandàlics de la setmana tràgica realitzats en Barcelona. Si 's assassins, lladres y desenterradors de cadàvres, digué, han de passejarse tranquil·s com els démés ciutadans, no caldrà altre camí á les personnes honradas que demanar les tanquin á la presó, per poguerse així diferenciar de aquells selvatges.

Estudià la qüestió social, culpant al lliberalisme dels desvios socialistes y anarquistes com á son origen ó enjendrador. Parlà també de les escoles layques, fent veurer els grans perjudicis y la corrupció que ocasionan.

Manifestà la necessitat en que tots estem de unirnos baix la bandera de la patria coronada per la creu y de empêndre ab ella una nova reconquesta. Digué que á més de la unió es necessari la acció, ó siga l' treball constant y persistent en el qual no hem de desmayar fins a obtenir la victòria.

Dedicà paraules encoratjadores á la dona cristiana de la que 'n feu un gran elogi y li señalà la misió que li està reservada en aquestes il·luytes gloriooses, recordant l' històric batal·ló de Santa Bárbara, que s' organitzà a Girona, durant la guerra de la Independència. Cantà un himne á Maria síntesis de tot lo noble, gran y hermós. Comparà la dona cristiana tot ideal, sacrifici, tendresa y amor ab les *dames rojas* de Lerroux que, com furies desencadenades, sobrepujan en actes de barbarie á tots els homes, com se vegé pel Juliol en alguns casos, com per exemple, el del orfelinat de San Joseph que fou pels homes respectat y no s' escapà de la brutalitat d' aquelles dones.

Acaba l' Sr. Iglesias ab una exitació vivísima á la defensa de la religió y la patria. Fou moltes vegades aplaudit ab gran entusiasme, obtinguent en alguns de sos més brillants períodes una ovació completa. Acabà l' acte donant el president les gracies.

Necrologia

Dissapte, vigília de Pasqua, morí cristianament en sa residència de Casa-missió, nostre respectable amic, Mossén Francisco Avellana y Prat.

Encare que sobtada, no sorprengué la mort al digne capellà, qui portava una vida edificant y l' dia anterior s' havia, com sovint ho feia, reconciliat. Hi hagué temps d' administrar-li la Extrema-unció.

El finat era molt volgut en nostre vila, hont feia 35 anys residia, guanyantse moltes simpaties per ses virtuts sacerdotals y tracte senzill y bondatós.

Per xó fou nombrós el seguici de sacerdots y seculars á l'enterro. De retorn á la Casa-missió el President Rnt. Marqués, donà les gracies als concurrents al piados acte y féu resar un parenstre per l' ànima del difunt.

Nosaltres també demanem als nostres lectors preguntar pel qui fou digne sacerdot.— A. C. S.

(1) Aquest escrit y el que segueix, titulat «Necrologia» foren retirats del nombre anterior, sense tenirne esment la Redacció.

Acte heroich

En l' Hospital del «Buen Acuerdo» (Melia) s' hi trova malalt un soldat del regiment de Saboya que pateix d' úlcères en els peus.

Els metges declararen qu' era necessari per curarlo empeltar á la part lesionada pell de una persona sana.

La germana de la Caritat, sor Petra, se oferí tot seguit, y acceptat son oferiment, resistí la operació ab el sonris als llavis.

Els metges li tregueren trossos de pell de un bras per aplicarla al ferit.

La germana, després de la operació, se trovaba contenta y satisfecha.

La operació tingue un felis èxit.

L' heroisme de la germana de la Caritat ha sigut molt elogiat.

De colòbració

Ab aquest títol, inaugurem una *Secció* en la que s' publicarán aquells treballs que per circumstàncies especials no creguí convenient la Redacció ferse seus y per lo tant, deurán anar necessàriament firmats per els seus autors.

Les enfermetats

de les gallines

Se sent molt sovint á queixarse á les pages de que les gallines sels hi moren, y les preocupa de que essent considerable la perdua que per elles representa la baixa de tants caps de aviram en llurs galliners, no saber fixament quina enfermetat els hi mata les gallines, ni haber trobat medis eficacions per evitarlo.

Elles diuen que es mal de *fel* ó del *petje* perque si n'han escorxada alguna han trobat que tenia el petje excesivament gros, y d' això non tenen de fer cap cas.

Tot animal mort de qualsevolga enfermetat infecciosa per regla general el petje aumeta de volum, y s' explica que així siga, perque el petje es usa glàndula de eliminació (la clavagüera del organisme) y degut á la multa feyna que ha de fer per eleminar els venenos segregats pels microbis y á que ell s' en troba replet, res ha de tenir d' extrany que trobin el petje gros, y per això no s' ha de creure que morir del mal de *fel* ni de mal de *petje*, lo més comú es en aquest país que morir del *còlera* ó be de la *difteria*.

Per combatrer aquestes dos enfermetats, ja que els medis terapèutichs, han fracasat, seria convenient ensayar les vacunes contra el còlera, y el suero antidifteric, que se usa pel garrotillo de les criatures, contra la difteria de les gallines.

Les vacunes contra el còlera ja fa temps que 's coneixen y sembla haber donat bons resultats; el preu vé esser de 25 céntims per gallina.

En quant al suero antidiftéreric es fruyt de novas investigacions y els resultats últims han sigut altament satisfactoris.

Un experimentador buscant la indentitat del agent que produxeix la *difteria humana* y la *difteria de les gallines*, va poguer comprobar que el microbi que produeix la difteria humana era aglutinat pel suero de gallina difterica y vice-versa. També va observar que de 36 gallines atacades de difteria, tractades ab el suero antidiftéreric (un centímetre cúbic cada una) s'en curaren 24, y que de 12 gallines que preventivament se els havia fet una injecció de un centímetre de suero, y que després foren posades en un local infectat, no mes dos se posaren malades y que fou necessari aplicar-si una segona injecció de suero.

Ab aquests resultats valdrà la pena de ensayar en qualsevol galliner que 's puga diagnosticar ab certesa que la enfermetat que l' està assolant siga la difteria ja que tampoc el tractament no resultaria pas car.

JOAN VIDAL—Profesor Veterinari.
Banyoles, Abril 1910.

La festa de S. Patrici

Els Irlandesos celebran el dia 17 de Mars la festa de son Patró, Sant Patrici. En aquest dia tothom en Irlanda y tots els Irlandesos que resideixen fora de son país, s' adornan ab una fulla de trébol y una cinta verda, emblema y color de Irlanda. En altre temps, tot soldat que s' atrevíá adorar son capell ab la fulla de trébol, era severament castigat. Mes á las darrerias del regnat de la Reyna Victoria foren autorisats pera ostentar la fulla de trébol y la Reyna actual imitant la conducta de sa difunta antecessora, cada any pel 17 de Mars, n' envia una garba al regiment irlandés de la guardia y així tothom està content.

Crech d' interès explicar perquè es el trébol l' emblema nacional irlandés. S. Patrici que convertia els Irlandesos al cristianisme, va costarli molt de felshi compendre la Trinitat. El trébol, ab las seves tres fullas, va servirli pera donàrloshi ideya de un sol Deu en tres persones, y es per això que aquesta petita planta ha vingut á ser emblema de l' Irlanda.

**

A Bristol (Inglaterra) fa alguns dias que un xicot de 14 anys va volguer demostrar qu' era fort y ágil. Pera las probas escullí la xamena de una fàbrica que passava de 40 metres d' alsada. Va enfilarshi.

Més quan va ser al cim l' imprudent xicot, va serli impossible tornar á baixar. Va ser necessari que hi acudissin una dotzena d'obrers ab cordas y escalsas y després de tres horas de un pesat treball van poderlo baixar, sense coneixements, lligat ab una corda.

Com en Inglaterra son poch amichs de ximplerias, ha sigut condemnat el xicot á deu dias de presó per haber pertorbat la tranquilitat pública.

Secció Literaria

Una visita

Quan més tranquil me trobava fumant tot repantigat
una magnífica breva
que un Joseph me regalà,
sentí que trucan la porta
ab un trucà tot suau,
fico la ma á la butxaca,
obro per fér caritat
y 'm trobo que no es un pobre
que 'm venia á visitar
sino una digna persona,
lo tan simpàtic Mossan.
—Quin bon vent á vosté 'l porta
Reverent molt estimat?
—Venía per demanarli
á vosté qu' es tant galant,
si 'm farà cada setmana
uns versets d' aquells que fa,
per lo nostre Setmanari,
que á tothom agradarán.
—Hombra, hombra, dassimuli;
serà vosté lo galán
que 'm ensabona y 'm empolva
quant, vaja, no n' hi ha per tant.
¿Versos ve á demanarme?
si no 'n faig, home, no 'n faig;
desde 'l jorn que vaig casarme
l' humor se m' es acabat.
¿Que no veu que una desgracia
com la que jo 'm vaig buscar
enterra á un home en vida?
Aixó no ho lograrà pas,
que l' humor y l' alegría
y santa tranquilitat,
cosas tant indispensables
pera saber versejar
son coses, amich de l' ànima,
que no tenim els casats.
—Tot això qu' are 'm esplica
ja ho tenia descontat,
pró 'ls lectors del Setmanari
cregí li agrahirán
y aquest amich que l' estima,
d' un modo molt especial

—Hombra, si així m' hi obliga
no 'l podré pas desaynar;
¿Vosté vol, donchs, que jo 'ls fassí?
els faré, y els dos en pau.

SAM.

Crónica

Alguns dels solts d' aquesta secció, corresponents al nombre anterior, varen ser retirats per la imprenta, sense coneixement de la Redacció; no 'ls reproduhim per haber passat la oportunitat.

**

Hem rebut la agradable visita dels periódichs següents: *Gaceta de Cataluña*, de Barcelona; *Vida Llevantina*, de Canet de Mar; *La Regeneración*, de Gerona; *La Veu de l' Empordà*, de Figueras; *El Amigo del Pueblo*, y *L' Avenç de la Garrotxa*, d' aqueste localitat; *El Social*, de Barcelona; *El Norte*, diari de Girona; *El Heraldo de Marchena*, de Marchena; *El Mestre Titas*, de Barcelona; *Diario de Mataró*; *El Cooperador*, de Zaragoza y *«El Radical»*, de Sevilla.

Agrahim la visita y establem gustosos el canvi.

GARIBALDI **

Una bona notícia per els aficionats á la pesca.

En reunió celebrada per la Junta municipal de ciencies naturals de Barcelona, va acordarse facilitar varies especies de peixos pera repoblar l' estany d' aquesta vila, accedint á lo que s' havia demanat per el nostre Ajuntament.

**

Diumenge prop-passat la societat «La Lliga», obsequià als seus socis ab una vetllada literaria-musical que resultà forsa cor. correguda, distingintse molt especialment un quarteto de guitarres y bandurries, format per joves aficionats.

**

Ha sigut ascendit á cabo del resguard de consums, l' individuu Josep Durán, passant á ocupar la vacant Joan Tomás (a) *Garibaldi*.

**

A conseqüencia de les darreres nevades ha quedat completament inservible la xarxa telefònica d' aquesta vila, cosa que succeix al més petit canvi atmosfèrich. Cobrant, com cobra la Empresa als abonats, la cantitat de 28 duros anuals, valdría la pena de que la instalació no fos tant de fira.

**

Dimas fou batejada una nena, filla del nostre suscriptor Josep Güell. Fou apadrinada per Jaume Vilay Joaquima Masoliver, acompañats d' un numeroso séquit de joves companys.

Nostra enhorabona als pares y padrins.

El nostre digne arcalde Sr. Franch, ha demanat un més de llicència, pera atendrer á ses ocupacions, encarregantse de l' alcaldia el nostre amich senyor Josep Alsius.

**

Diumenge passat se portà'l SSmm. Viàtich als malalts de la població. Sentim que tal acte resultés aquest any molt deslluït per no assistirhi el Magnífich Ajuntament, ni la música, com de costum. Segons tenim entés aquest no va serhi convidat.

**

La Comissió de Foment ha visitat la nova instalació del rellotje públich, quedant molt complascuda de l' acert ab que ha sigut dirigida per el rellotger municipal Sr. Rigau.

**

Una veïna del carrer del Nort, estant á la vora del foix, va tenir la desgracia de que se li encengués la roba, produintli una intensa cremadura á la cama.

**

Està malalt, encare que no de gravetat, el nostre estimat amich y redactor d' aquest periódich, Rmt. Josep Simón y Jubany.

**

Dintre pochs dies començaran els treballs d' arreglo del pis del Carrer Nou, que 's posarà en condicions semblants al de Sta. Maria. Es una millora que convenia.

**

Llegim en un periódich de Barcelona, del dia 2:

«En el mitin inaugural del Centre Nacionalista Republicà del Districte IV, que tindrà lloc aquesta nit á les 10, estant anoniats pera pêndrerhí part, els Srs. Carner, Cruells, Calvet, Torras Sampol, Rodés, Gubern, Lluhí, Rius y Coroninas Pere».

**

Han tingut la satisfacció de veure aumentada la seva família ab una xamona nena, els nostres amichs Pere Font y Joseph Coderch (Frigola).

**

Degut al mal temps no va poguer celebrarse el popular Aplech de les Estunes. En canvi 's vegé molt concorregut el celebrat dilluns á la Mare de Déu de la Font.

**

La vista de la causa que per haber fet malbé alguns arbres, se segueix contra Pere Nierga y altres, se celebrarà el dia 29 del corrent, per no haberse pogut celebrar el dia 11 del mes passat per incomparència d' un dels processats.

**

Se 'ns ha dit qu' aquests dies de neu, algúns cassadors poch escrupulosos, s' entrenian cassant per les muntanyes vènives, faltant á lo que estableixen les Lleys de Cassa.

**

Ha deixat de publicar-se el periódich nacionalista de Palafrugell, «La Crónica»

**

Per no haberse reunit número suficient de Concejals, deixá de celebrarse la sessió ordinaria de dijous.

**

Ahir pujà al Cel la xamona nena Mercé, filla de nostre estimat amich y colaborador Dr. D. Joseph M. Mascarró y D. María de la Gloria Roura, deixant en lo major desconsol á sos pares y avi Dr. D. Joan; no dubtant, que donats sos ben arrelats sentiments catòliques, sabrán soportar aquesta dura pena á la qual de veras nos assiem.

Divendres passat va estar breus moments en aquesta Vila, el gerent de la Compañía del tranvia del Baix Empordà, senyor Destrebecqz, el qui va comunicarnos bones impressions respecte al ferro-carril en projecte. Ocupacions urgents varen impedirli assistir á la reunió que tenia convocada á Cornellà, per el dijous; no obstant, ha estat darrerament en aquest poble, conferenciant ab les Autoritats y algúns particulars.

Esperem que la Empresa farà tots els possibles pera que dit ferro-carril passi fora la carretera, qu' es la aspiració unànime del pais,

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

1er dia 1 al 7 del present mes
Naixements

María Buds Sala, filla de Isidre y Tecla; Josep M. Pla Frigola, fill de Felip y Concepció; Baldiri Bosch Orri, fill de Llorens y Agnés; Emili Bruñol Teixidor, fill de Ferriol y Julia; Gracia Coderch Riera, filla de Pere y Gracia; Concepció Font Albañá, filla de Pere y Encarnació.

Defuncions

Carme Fornells Serrats, soltera, de 66 anys; esteatosis cardíaca; Joaquim Pujol Canader, viudo, 82 anys, debilitat senil; Carme Iglesias Bartis, casada, de 25 anys, metro peritonitis puerperal; María Ribas Prat, soltera, de 66 anys, congestió cerebral hemorràgica.

Matrimonios

Emilia Bosch y Bosch ab Josep Vila Bach, abdós solters.

Mercat de Banyolas

Dia 6 d' Abril de 1910

Blat	de 19'00 á 20'00 ptas. qtra
Mestall	17'00 á 17'50 >
Ordi	9'00 á 9'50 >
Civada	8'50 á 9'00 >
Blat de moro	13'00 á 13'25 >
Fabes	14'50 á 15'00 >
Monjetes	24'00 á 25'00 >
Fabons	15'50 á 16'00 >
Vesses	15'00 á 16'00 >
Llobins	8'00 á 8'50 >
Mill	14'50 á 15'00 >
Panís	12'00 á 12'50 >
Fajol	12'50 á 13'00 >
Alls	1'25 á 1'05 > forc.
Ous	0'90 á 0'95 > dna.
Oli	14'50 á 15'00 > mallal

DALMÁU CARLES Y COMP.—GIRONA.

Fàbrica de paper "continuo,"
Especialitat en papers colats
pera la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoñá)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratges de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIÓNS-REPRODUCCIÓNS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu
BANYOLAS

Se fan tiratges especials pera qui's desitji, en-
viant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONES DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany
natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant
y artístic encuadrat y correspondent vidre.

CIRILO MASOLIVER
PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATS

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780
Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

CLASSES ESPECIALES

pera colegis y comunitàs religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins
ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escriptorius, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

Establiment de mobles de totes classes

EBANISTERIA

— DE —

Josep Romans y Comp.

Carrer Major.—BANYOLAS

FÀBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué
Banyolas

Teixits y Merceria

— DE —

Viuda y Fill de J. Butiñá
Plaça Constitució, 3.—Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓN

Pintures, pincells, barnissos de totes menes

JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fàbrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

PELUQUERIA

— DE —

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Major, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

Gran Fàbrica de Chocolates

EL LAGO

Lluís Tremoleda

GARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fàbrica de Xacolata

— DE —

Dolores Torras

BANYOLAS

Disponible

SETMANARI DE BANYOLAS

PERIODICH SETMANAL D'ACCIO CATOLICA

Redacció:—Plaça de la Constituïó, 9

Preus de Suscripció: A Banyolas: 1 peseta, trimestre
A Fora: 125 "

Numero solt. 10 céntims.